

GÂNDURI

Silvia Rîșnoveanu

GÂNDURI

În stoluri, gândurile pleacă, vin,
Sunt cele ce erau și nu le-am spus,
În cer, au apărut, ca din senin,
Albastre ploi, iar soarele-a apus.

Perdeaua nopții cade tot mai grea,
Spre tine, gânduri vii se-nvârt în cerc,
Să ții din ele vise, aș mai vrea,
Dar cum să fac? Aș mai putea să-ncerc?

Aștept să apară, iară, primii zori
Și, poate, de răsare-o nouă zi,
Se umple, din nou, cerul de culori,
Iar, în povestea ta, mă voi trezi.

Știi...gândurile, dacă te-ar vedea,
Ar poposi, cuminiți, la locul lor,
Și-n fiecare seară ar putea
S-adoarmă în magia clipelor.

Întinde mâna peste fruntea mea
Și-mi ia din amintire orice gând,
Transformă-l într-un vis. Tu vei putea!
Și-ntoarce-te, cu visul tău, oricând.